NACG NEPAL
SAIEVAC

SAARC
SAIEVAC

CHILDREN'S CALL TO ACTION

TO
END CHILD LABOR, CHILD MARRIAGE AND ONLINE SAFETY OF CHILDREN

BY
THE CHILDREN OF NEPAL

Collaboration

STOP CHILD EXPLOITATION Terre des Hommes Netherlands

Terre des hommes
Helping children worldwide.

World Vision

GIRLS NOT BRIDES
The Global Partnership to End Child Marriage

GLOBAL MARCH
Against Child Labour
Contra el Trabajo Infantil
Contre le Travail des Enfants

unicef

16-17 August 2024
Kathmandu, Nepal

Children's Call to Action
To End Child Labor, Child Marriage and Online safety of children

---

We, the Children of Nepal affiliated with various child clubs, networks, and child advocacy groups from across the country, gathered in Kathmandu on August 16 and 17, 2024, discussed the state of violence against children, child labour, and child marriage, the challenges faced, best practices, lessons learned, and all legal, policy and programmatic actions required to move the Call to Action forward.

The key aspirations and recommendations that emerged from the two days discussion have been compiled and presented here as an emphatic **'Call to Action'** to our Government and all Child Right Agencies in Nepal for urgent attention and action.

We are happy to acknowledge that significant progress has been made in the field of child rights and child protection in our country. The local, provincial, and federal governments have formulated various laws, action plans, and implemented programs to end child labour, child marriage, and violence against children. Scholarships for girls in schools, bank accounts, child labour-free local government programs, monitoring of child labour by local governments, police intervention to prevent child marriage, operation of child helplines (1098) and National Center for Children at Risk (104), and programs for the protection and rehabilitation of victims of violence, child marriage, and child labour have been highly effective and successful. Further, the presence of Child rights Committees, Child Funds, and Child Welfare Officers at the local level has reinforced work on children's issues. The Child clubs and child networks are conducting awareness programs in communities, schools, and within their clubs besides monitoring and reporting on issues related to child labour, violence against children, and child marriage.

We also acknowledge that social organizations' awareness programs, policy development, income generation initiatives, and educational improvement programs conducted in collaboration with child clubs, networks, local governments, and parents have been effective.

We are concerned however that while child labour, child marriage, and violence against children have significantly decreased compared to the past, but significant challenges still remain, and that due to the influence of the internet and social media, lack of proper education about love, responsibility, and sexual and reproductive health for adolescents, poverty, disasters, absence of parental protection, discrimination against girls in education, sports and social participation continues to result in child marriage.

We are also concerned with the high migration of children to the cities and the number of students in village schools decreasing, the increase in private schools and with no tangible improvement in the quality of education.

We remain deeply concerned that children face physical violence at home, school, and in society due to factors such as teachers' inability to teach through alternative methods, teachers coming to school under various stresses, parents facing economic and social pressures, and alcohol addiction. Because parents have low incomes, children who are not doing well in school, those who drop out due to poor academic performance, or those who see others struggling to find employment after completing their education, are compelled to support their younger siblings and family, escape child marriage, or enter into child labour after witnessing labourers from India earning money. As a result, child labour continues to exist in domestic work, small industries, agriculture, brick kilns, small hotels, the entertainment sector, and transportation. It has also been observed that children from Karnali, Sudurpaschim, and Madhesh regions are involved in child labour in India.

Building on the momentum and the commitments generated during the Children's Consultation to make Nepal a child-friendly country free from child marriage, child labour, online exploitation and violence against children, we unanimously call for the following urgent actions to be taken by the government of Nepal and all other agencies working for children in Nepal to respect, protect and fulfill the human rights of all children:

a) Establish Child Rights Committees up to the ward level in all municipalities and rural municipalities to support children. Appoint child welfare officers and counselors/social workers at the municipal level, and create and utilize child funds. Child helpline services (1098) should be established in all districts, and child search and rescue services (104) should be set up and operated in all provinces.

b) Each rural municipality should establish one large school equipped with toilets, water facilities, child-friendly infrastructure, furniture, sufficient and competent teachers, provision of midday meals for all, and hostels for those in need to make studying in such a large school would be enjoyable for many children, provide more friends, healthy competition, and can also reduce state expenditure.

c) Form Child Protection Committees in all schools and implement codes of conduct. Establish a system where teachers report information about school dropouts and children subjected to violence or child labour to child welfare officers. School nurses should provide psychosocial counseling to children and also act as child protection focal persons.

d) Establish technical schools in every village to provide free technical and vocational education to children after the 8th grade.

e) Enforce and monitor safe working for children of appropriate age and within their capabilities so that children are not made to work long hours, night shifts, or for low wages, and their education is not be interrupted for work; ensure that young children are not separated from their families and employed in hazardous work and ensure that employers, guardians, and businesses that use products or services involving child labour should be held accountable and subjected to necessary legal actions if they employ children in such manners.

f) Conduct programs aimed at preventing child labour, child marriage, and violence against children, as well as improving school education by integrating with programs of the local Child Rights Committees, schools, and child clubs to increase effectiveness and reduced costs.

g) Identify families at risk or those affected by child labour, child marriage, and violence against children at the local level, implement targeted income-generating activities, awareness programs, social security measures, health services, and educational programs for these families and with monitoring carried out by ward offices, schools, and child clubs.

h) Mobilize child clubs and networks, mothers' groups, youth clubs, political parties, and student organizations to end child labour, child marriage, and violence against children, and to improve education besides making them accountable for these issues and stop efforts to settle child marriages within villages.

i) Take appropriate measures to promote the good use of internet and social media for making friends, learning new things, and expressing one's knowledge and thoughts by ensuring that the internet used in schools, homes, and by children ae secure by putting in adequate technical safe guards, and establish proper awareness and educations programmes about online safety for parents, teachers, and children to respond timely assistance in case of problems.

Finally, **we, the children,** would like to express our heartfelt gratitude to the brothers and sisters of NACG Nepal and the youth facilitators who assisted us in facilitating these discussions and formulating our ideas that culminated in this ‘Call to Action’. We also express our sincere appreciation to all personalities and the organizations that provided financial and other related support for this program, particularly the Honorable Minister, Secretary, other government representatives, representatives of various organizations, and journalists who came to listen to our views and show their commitment and solidarity.

National Children's Consultation was organized by NACG Nepal and SAIEVAC

Solidarity

बालश्रम तथा बाल विवाह अन्त्य र अनलाईन सुरक्षाका लागि राष्ट्रिय बाल परामर्श कार्यक्रम

(२०८१ श्रावण ३२ र भाद्र १, काठमाण्डौं)

बालबालिकाका साझा निश्कर्ष तथा अनुरोधहरू

साझेदारी

Stop Child Exploitation (Terre des Hommes Netherlands) · Terre des hommes – Helping children worldwide · World Vision · Girls Not Brides – The Global Partnership to End Child Marriage · Global March Against Child Labour · unicef

१. हामी देशभरीबाट विभिन्न बाल क्लब, ञ्जाल तथा बाल पैरवी मुहमा आवद्द भएका ४६ बालबालिकाहरुले (२६ बालिका र २० बालकहरु) काठमाण्डौंमा २०८१ श्रावण ३२ गते र भाद्र १ गते बालश्रम, बाल विवाह तथा अनलाईन ुरक्षाको अवस्था, मस्या, अ ल अभ्या हरु, ि काइहरु र अब गर्नुपर्ने कामहरुका बारेमा छलफल गरेका छौं । य छलफललाई एन ए ि जी र य मा आवद्द विभिन्न बाल अधिकार ञ्जालहरुका अग्रजहरु तथा हाम्रा ाथीहरुले हजीकरण गरी हयोग गर्नुभएको थियो । हाम्रो छलफलमा आएका विचारहरुलाई एकत्रित गरी हाम्रो ाझा निश्कर्ष र अनुरोधको रुपमा यहां प्रस्तुत गरेका छौं ।

२. हामीले देशमा बालअधिकार र बालबालिकाको ंरक्षणको क्षेत्रमा धेरै प्रगतीहरु भएको पायौं । स्थानीय, प्रदेश र ंघीय रकारले बालश्रम, बाल विवाह र बाल हिं ा अन्त्यका लागि विभिन्न नियमहरु बनाएको, कार्ययोजनाहरु बनाएको र कार्यक्रमहरु लागु गरेको पायौं । छोरीहरुलाई विद्यालयमा छात्रवृत्ती, बैंक खाता, बालश्रम मुक्त स्थानीय तह कार्यक्रम, स्थानीय तहबाट नै बालश्रमको अनुगमन, बाल विवाह रोक्न प्रहरीको हस्तक्षेप, बाल हेल्पलाइन (१०९८) तथा बालबालिका खोजतला ेवा (१०४) को ञ्चालन, हिं ा पिडित, बाल विवाहमा परेका र बालश्रममा परेका बालबालिकाको ंरक्षण र पुनर्स्थापनाका कार्यक्रमहरु धेरै राम्रो र फल रहेको छ । य का ाथै स्थानीय तहमा बालअधिकार मिति, बाल कोष र बाल कल्याण अधिकारी भएकाले बालबालिकाको विषयमा थप कामहरु पनि हुन केको छ । बाल क्लब र बाल ञ्जालहरुले मुदाय, विद्यालय र बाल क्लबहरुमा जनचेचतनाको कार्यक्रम गरिरहेका छन् । उनीहरुले बालश्रम, बाल हिं ा, बाल विवाहको विषयमा निगरानी गर्ने र ुचना दिने काम पनि गरेका छन् । ामाजिक ंस्थाहरुले बाल क्लब, बाल ञ्जाल, स्थानीय रकार र अविभावकहरु ंग गरेको चेतचना, निति निर्माण, आय आर्जनका कार्यक्रमहरु, शैक्षिक ुधारका कार्यक्रमहरु राम्रो भएको पाएका छौं ।

३. पहिलेभन्दा बालश्रम, बाल विवाह र बाल हिं ा उल्लेख्य रुपमा घटेको छ । तर पनि इन्टरनेट र ामाजिक ञ्जालको प्रभाव, बालबालिका तथा किशोरकिशोरीहरुलाई मायां प्रेम, जिम्मेवारी र यौन तथा प्रजननका विषयमा हि शिक्षा नभएका कारण, गरिबी, विपद र अविभावकको ंरक्षण नभएका कारण, छोरीहरुप्रति अझै पनि शिक्षा, खेलकुद, ामाजिक हभागितामा भेदभाव रहेका कारण बाल विवाह भइरहेको छ । त्य ैगरी शिक्षकहरुले वैकल्पिक तरिकाबाट पढाउन न क्दा, विभिन्न तनावहरु हित विद्यालयमा आउंदा, अविभावकहरुमा पनि आर्थिक, ामाजिक तनाव र मदिराको लत आदिका कारण घर, विद्यालय र माजमा बालबालिकामाथी शारिरिक हिं ा हुने गरेको छ । अविभावकहरुको आम्दानी कम भएका कारण, पढाइमा राम्रो नभएर विद्यालय छाडेका, पढेर पनि जागिर नपाएको देखेर, घर विद्यालयमा हुने हिं ा हन न केर, आफैले भाई बहिनी र परिवारको खर्च धान्न पर्ने अवस्थाका, बाल विवाहबाट उम्किन र बाल विवाह भएका कारण, भारतबाट आएका श्रमिक बालबालिकाहरुले पै ा कमाएको देखेर अझै पनि घरेलु काम, ाना उद्योग व्यव ाय, कृषी, इटा उद्योग, ाना होटलहरु, मनोरञ्जन क्षेत्र, यातायातमा बालश्रम रहेको पाइन्छ । कर्णाली, ुदुरपश्चिम र मधेश प्रदेशमा भारत तिर गएर बालश्रममा ंलग्न भएको पनि पाइन्छ ।

४. हाम्रो देश नेपाललाई बाल विवाह, बालश्रम र बाल हिं ा मुक्त बालमैत्री देश भएको हेर्न चाहन्छौं । य का लागि निम्न कामहरु गर्नुपर्दछ भन्ने हाम्रो ुझाव तथा अनुरोध रहेको छ :

क) बै पालिकाहरुमा बालबालिकालाई हयोग गर्न वडा म्म बाल अधिकार मितिको गठन गर्ने, पालिका तहमा बाल कल्याण अधिकारी र मनोविमर्शकर्ता, ामाजिक कार्यकर्ता राख्ने, बाल कोष बनाउने र प्रयोग गर्ने । बै जिल्लामा बाल हेल्पलाइन (१०९८) ेवा स्थापना गर्नुपर्दछ । बालबालिका खोजतला ेवा (१०४) लाई बै प्रदेशमा स्थापना र ञ्चालन गर्नुपर्दछ ।

ख) बालबालिकाहरु शहरतिर जाने र निजी स्कुल पढ्ने हुंदा गाउंका स्कुलमा विद्यार्थी कम हुंदै गएको छ । त्य ैले कतिपय पालिकामा बाल तथा लैंगिक मैत्री शौचालय, पीउने पानी, बाल, अपांग तथा लैंगिक मैत्री पुर्वाधार, फर्निचर पर्याप्त भएको र क्षम शिक्षकहरु भएको, बैलाई दिवा खाजा दिने, आवश्यक भएकाहरुलाई होस्टल पनि भएको एक ठाउं एक ठुलो स्कुल बनाउनुपर्दछ । धेरै बालबालिकालाई ठुलो विद्यालयमा पढ्दा रमाइलो पनि हुन्छ, धेरै ाथी पनि हुन्छ, प्रतिस्पर्धा पनि हुन्छ र राज्यको खर्च पनि कम हुन्छ ।

ग) बै विद्यालयमा बाल ंरक्षण मिति बनाउने, आचार ंहिता लागु गर्ने, विद्यालय छाडेका, हिं ा, बालश्रममा परेका बालबालिकाको ुचना शिक्षकहरुले बाल कल्याण अधिकारीलाई दिनुपर्ने व्यवस्था लागु गर्ने । विद्यालयमा भएका विद्यालय न ंहरुले बालबालिकालाई मनो ामाजिक परामर्श पनि दिने र बाल ंरक्षण फोकल प ंन पनि बनाउनुपर्दछ ।

घ) ८ कक्षा पछि बालबालिकालाई नि शुल्क प्राविधिक ि प पढाइ पढ्न पाउने गरी प्राविधिक स्कुल खोल्नुपर्दछ ।

ङ) काम गर्नु नराम्रो हेइन तर उमेर पुगेर, ुरक्षीत र क्ने काम मात्र गर्नुपर्छ । परिवारबाट छुट्याएर, जोखिमपुर्ण काममा ाना उमेरका बालबालिकालाई लगाउन हुंदैन, उनीहरुलाई राती र धेरै काम लगाउन र कम तलब दिन अनी उनीहरुको स्कुल छुटाएर काममा लगाउन हुंदैन । य री बालबालिकालाई काममा लगाएमा अविभावक, रोजगारदाता र बालश्रम प्रयोग भएको बस्तु ेवा प्रयोग गर्ने व्यव ायलाई पनि जिम्मेवार बनाउने र आवश्यक परे कार्वाही पनि गर्नुपर्छ ।

च) पालिकास्तरमा विभिन्न विषयमा छुट्टा छुट्टै कार्यक्रम गर्दा खर्च पनि धेरै हुन्छ, दोहोरिन्छ र उपलब्धी कम हुन्छ । त्य ैले बालश्रम, बाल विवाह र बाल हिं ा रोक्ने कार्यक्रमहरु र विद्यालय शिक्षा ुधारका कार्यक्रमहरु एकिकृत रुपमा स्थानीय तहको बाल अधिकार मिति, विद्यालय, बाल क्लबहरु ंग मिलेर चलाउनुपर्दछ ।

छ) स्थानीय तहमा जोखिममा रहेका र बालश्रम तथा बाल विवाह र बाल हिं ा भएका वा हुन क्ने परिवार पहिचान गर्ने, परिवारलाई लक्षित गरी आय आर्जन, चेतना, ामाजिक ुरक्षा, स्वास्थ्य ेवा, विद्यालय शिक्षा कार्यक्रम गर्नुपर्छ र त्य को अनुगमन वडा कार्यालय, विद्यालय र बाल क्लबहरुबाट पनि गर्नुपर्छ ।

ज) बालक्लब र बाल ञ्जालहरु, आमा मुहहरु, युवा क्लबहरु, राजनितिक दल, विद्यार्थी ंगठनहरुलाई पनि बालश्रम, बाल विवाह, बाल हिं ा अन्त गर्न र शिक्षा ुधारका लागि परिचालन गर्नुपर्छ, उहांहरुलाई पनि जिम्मेवार बनाउनुपर्छ । बाल विवाहलाई ठाउंमै मिलाउने काम रोक्नुपर्छ ।

झ) इन्टरनेट र ामाजिक ञ्जाल ाथी बनाउन, नयां कुरा ि क्न र आफुले जानेका कुराहरु र मनमा लागेका कुरा अभिव्यक्त गर्न उपयुक्त छ । तर ुरक्षाको खतरा पनि रहेको छ । त्य ैले प्राविधिक रुपमा नै विद्यालय, घरमा र बालबालिकाले प्रयोग गर्ने इन्टरनेट ुरक्षीत बनाउने, मस्या भएमा तुरुन्तै हायता पाउने र अविभावक, शिक्षक र बालबालिकालाई अनलाईन ुरक्षा विषयमा ि काउनुपर्दछ ।

ञ) हामी बालबालिकाहरु बाल हिं ाबाट प्रभावित भईरहेका छौं । कतिपय हाम्रा ाथीहरु ानै उमेरमा विवाह गर्न बाध्य छन् । हामी जस्तै विद्यालय पढ्नु पर्ने हाम्रा ाथीहरु विभिन्न क्षेत्रमा श्रमिकका रुपमा काम गर्न बाध्य छन् । त्य ैले यि वालहरुलाई गम्भिरताका ाथ म्बोधन गर्नका निमित्त तिनै तहका रकारहरु बीचमा मन्वय, हकार्य र झेदारी हित योजना, कार्यक्रम तथा बजेट हित कार्यान्वयन हुनु पर्दछ ।

अन्तमा, हामीले ातै प्रदेशमा हाम्रा ाथीहरु ंग परामर्श गरी काठमाण्डौंमा मिति २०८१ ाउन ३२ र भाद्र १ गते ातै प्रदेशबाट छनौट भई आएका हामी ाथीहरु बिच छलफल भई प्रस्तुत भएका यी विषयहरुलाई यहांहरुले म्बोधन गर्नुहुनेछ र कार्यान्वयन भएको देख्न पाउंनेछौं भनि आशा गरेका छौं । हामी बालबालिकालाई य री छलफल गर्ने र विचारहरु बनाउन हयोग गर्ने एन.ए.ि.जी. नेपाल र य ंग म्बन्धित बै ञ्जालहरु, यो कार्यक्रम आयोजना गर्न आर्थिक हयोग गर्ने ंस्थाहरु युनि ेफ, टि.डि.एच. नेडरल्याण्ड, वर्ल्ड भिजन, ग्लोबल मार्च, जि.एन.बी ग्लोबल, टि.डि.एच. फाउण्डेशन, य कार्यक्रम फल बनाउन हयोग गर्नुहुने ाइभाक, नेपाल रकार महिला बालबालिका तथा जेष्ठ नागरिक मन्त्रालय र हाम्रो कुरा ुन्न आउनुभएकोमा माननीय मन्त्रीज्यू, चिवज्यू, नेपाल रकारका प्रतिनिधिज्यूहरु, ंघ ंस्थाका प्रतिनिधिहरु र पत्रकारज्यूहरुलाई हार्दिक धन्यबाद व्यक्त गर्दछौं ।

म्पूर्ण बालबालिहरुको तर्फबाट हार्दिक धन्यवाद हित यो

ाभ्का निश्कर्ष तथा अनुरोधहरु हस्तान्तरण गर्दछौं ।

ऐक्यबद्धता

कन्सोर्टियम-नेपाल
Consortium Nepal

National Coalition for Girls Rights Nepal 2019

AATWIN

बालगृह संजाल-नेपाल
CHILD CARE HOMES NETWORK-NEPAL

बालबालिका शान्तिक्षेत्र राष्ट्रिय अभियान

DESTINATION UNKNOWN

EDUCATION WATCH GROUP

GIRLS NOT BRIDES NEPAL
The Nepalese Partnership to End Child Marriage

समाहित शिक्षा मञ्च नेपाल
Inclusive Education Forum Nepal (IEFN)

NATIONAL CAMPAIGN FOR EDUCATION NEPAL 2003
NCE NEPAL

N-CFLG Forum
For the Children

NCCAP

NICS
NATIONAL INITIATIVE FOR CHILD SURVIVAL

Ratify OP3 CRC
INTERNATIONAL COALITION FOR THE OPCRC ON A COMMUNICATIONS PROCEDURE

Social Protection Civil Society Network

CSOs Forum on SDG 8.7

care

PLAN INTERNATIONAL

Save the Children